

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VII.45.047/2025/3.

A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin a tanács elnöke

Dr. Cséffán József előadó bíró

Dr. Varga Zs. András bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes neve

(felperes címe)

Az alperes: Pest Vármegyei Kormányhivatal

(alperes címe)

Alperesi képviselő: dr. Czigány Eszter kamarai jogtanácsos

A per tárgya: foglalkoztatás-felügyeleti ellenőrzéssel kapcsolatos közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az első fokon eljáró bíróság neve: Budapest Környéki Törvényszék

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: 103.K.700.692/2023/22.

Rendelkező rész

A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2022. február 9-én lefolytatott foglalkoztatás-felügyeleti ellenőrzés és az azt követő bizonyítási eljárás eredményeként 2023. január 23-án meghozott határozatával a munkaerő közvetítéssel, munkaerő kölcsönzéssel foglalkozó felperest 400.000 forint munkaügyi bírsággal sújtotta és megállapította, hogy ... munkavállaló és a felperes között 2022. január 11-től február 9-éig munkaviszony állt fenn, illetve 2022. január 11-től február 9-ig bejelentési kötelezettség teljesítése nélkül foglalkoztatta, egyidejűleg kötelezte a felperest, hogy a munkavállalót 2022. január 11-től január 26. napig terjedő időre jelentse be. A határozat indokolásában foglaltak szerint a felperes 2022. január 27-étől írásba foglalt munkaszerződés alapján teljes munkaidőben foglalkoztatta a munkavállalót; a foglalkoztatás a 2022. január 11. napjától február 9. napjáig terjedő időszakban munkaviszony keretében történt; a munkába lépéskor a munkavállaló nem rendelkezett TAJ számmal, a felperes „nullás” TAJ számmal 2022. január 25-én bejelentette a NAV felé, amelyre a NAV-tól hibaüzenetet kapott; TAJ számának ismeretében 2022. február 17-én jelentette be a NAV felé a munkavállalót. Az alperes szerint a bejelentés ténye megállapítható volt, azonban az nem a foglalkoztatott TAJ számát tartalmazta, ezért a jogszabályban foglalt bejelentési kötelezettség követelményeinek nem felelt meg, érvényesnek nem tekinthető. A felperes a munkavállaló munkaviszonyát az ellenőrzés megkezdéséig nem jelentette be a jogszabályban előírt adattartalommal. Az alperes a foglalkoztatási jogviszony fennállásának kezdő időpontját a szabályszegés megkezdésének időpontjától visszamenőleg számított harmincadik naptól (2022. január 11-től) állapította meg.

[2] A felperes keresetében elsődlegesen a határozat a határozat megsemmisítését, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését, harmadlagosan megváltoztatását, negyedlegesen annak megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság a határozatot megsemmisítette és az alperest új eljárásra, valamint 1.371.600 forint perköltség megfizetésére kötelezte az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. melléklet 3. pont 3.1 alpontja, a foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról és támogatásokról, valamint a foglalkoztatás felügyeletéről szóló 2020. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Fftv.) 10. § (1)-(2) bekezdései, a foglalkoztatás-felügyeleti hatóság tevékenységéről szóló 115/2021. (III. 10.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Ffvr.) 12. § (2) bekezdése, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 43. §-a, a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. § (1) és (2) bekezdése, 83. § (1) bekezdése, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdésének a) pontja, valamint a Kfv.45.183/2022/7., Kfv.37.169/2024/6., Kf.VI.39.149/2020/8., Kfv.I.35.432/2019/5., Kfv.II.37.754/2021/7. számú kúriai döntésekben foglaltak alapján.

[4] Megállapította, hogy a felperes 2022. január 25-én jelentette be a munkavállalót, bejelentése azonban nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak, nem teljesítette a biztosítás kezdetére vonatkozó bejelentési kötelezettséget, mert nem közölte a munkavállaló TAJ számát. Az alperes határozatában téves az a megállapítás, amely szerint az ellenőrzés napját megelőző 30. naptól áll fenn a munkaviszony, és ezzel összefüggésben a felperes

kötelezettségzegést követett el, a határozat sérti az Fftv. 10. § (2) bekezdésében foglaltakat. A jogviszony fennállását a szabályszegés megkezdésétől visszamenőleg számított harmincadik naptól csak akkor kell megállapítani, ha nem áll rendelkezésre a munkaszerződés. A perbeli esetben rendelkezésre állt az írásba foglalt érvényes munkaszerződés, amely alapján a munkaviszony kezdetének napja megállapítható. Mindezekre tekintettel az alperes határozata részben jogszabálysértő, annak megsemmisítése és az alperes új eljárásra kötelezése nem mellőzhető. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a felperes 7. sorszámú beadványában előadott érvei a korábbi kereseti indokaitól alapvetően eltértek, a per teljesen új irányát eredményezték volna, ezért a megjelölt sérelmeket nem vizsgálhatta, azokról nem is dönthetett. A bíróság új eljárásra vonatkozó iránymutatása szerint az alperesnek a jogszabályok keretei között kell meghoznia határozatát, amennyiben a foglalkoztatásra irányuló jogviszony fennállásának kezdő időpontja a rendelkezésre álló adatokból konkrétan megállapítható, nem alkalmazható a jogszabályban előírt vélelem.

A felülvizsgálati kérelem

[5] Az alperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítását, másodlagosan a perköltség mérséklését kérte arra hivatkozva, hogy a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény 28. cikkében, a Kp. 78. § (2) bekezdésében, az Fftv. 10. § (2) bekezdésében, az Ffvr. 12. § (2) bekezdésében, valamint az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltakat.

[6] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okaként – a kérelem tartalma alapján – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontját jelölte meg.

[7] A befogadhatóság körében az aa) alpontra vonatkozóan előadta, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálata a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében szükséges. Álláspontja szerint kiemelt jelentősége van annak, hogy az ellenőrzést végző hatóságok eljárásában, valamint a bíróságok ítélezési gyakorlatában egységes legyen a harminc napos visszamenőleges minősítés megítélése. A Budapest Környéki Törvényszék másik tanácsa a jogerős ítélettel szöges ellentétben álló döntést (104.K.702.599/2023/10.) hozott teljesen azonos tényállás alapján. Az ab) alpontra vonatkozóan előadta, hogy az Fftv. hatályba lépésétől (2021. március 1.) alkalmazandó az alperes gyakorlatában a harminc napos visszamenőleges bejelentésre kötelezés jogintézménye, a hatóság évente átlagosan 15.000 munkáltatót ellenőriz, amelyek közül átlagosan 2500-3000 munkáltató érintett a bejelentés nélküli foglalkoztatással, ezáltal a harminc napos visszamenőleges jogviszony megállapítással is, ezért fontos, hogy az ügyfelek széles körét érintő kérdés eldöntése során, hogy a foglalkoztatás-felügyeleti hatóság és az eljáró bíróságok a jogszabályoknak megfelelően értelmezzék az Fftv. 10. §-át. A Kúria iránymutatása különös tekintettel azért szükséges, mert az elsőfokú bíróság jogértelmezése kifejezetten ellentétben áll a közzétett, jogszabályokhoz fűzött hivatalos jogalkotói indokolással is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A felülvizsgálati kérelem elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[9] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[10] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[11] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem – általánosságban – akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn [7/2023. Jogegységi határozat (Jpe.IV.60.024/2023/10.)]. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[12] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa jogegységi határozata indokolásában kifejtette, hogy amennyiben valamely elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, az alsóbb fokú bíróságok gyakorlata szétartó, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye fennáll, a Kúriának mint a jogegység letéteményesének a felülvizsgálati eljárás keretei között van lehetősége alkotmányos kötelessége teljesítésére, az egységes és következetes joggyakorlat megteremtésére. Ennek biztosítására szolgál a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjának első fordulata, amely a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében teszi lehetővé a felülvizsgálati kérelem befogadását {7/2023. Jogegységi határozat indokolás [29]}.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjában meghatározott befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében számukra – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A fentiekben kifejtettek alapján nyílik lehetőség arra, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézése során is biztosíthassa a jogegységet, az egységes ítélkezés követelményének biztosítása érdekében az alsóbb fokú bíróságok számára – annak szükségessége esetén – irányt mutasson. A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának elbírálása során azonban nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja, ezért önmagában az, hogy a támadott jogerős határozat a felperes álláspontja szerint

jogszabálysértő, téves jogértelmezésen alapul, nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[14] Az alperes felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az ítélezési gyakorlat széttartó, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült, mert az általa hivatkozott döntés (104.K.702.599/2023/10.) és a perbeli ügy között az ügyszabálysértő, téves jogértelmezésen alapul, nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[15] A Kúriai rámutat arra, hogy a joggyakorlat egysége a következetes kúriai gyakorlat alapján azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. Ha az alsóbb fokú bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, illetve hogyan kell alkalmazni, addig a joggyakorlat egységének biztosítása nem kívánja meg a Kúria iránymutatását. Ilyen esetben ugyanis azt az értelmezést kell bírói gyakorlatként elfogadni, amelyet az alsóbb fokon eljáró bíróság(ok) kialakított(ak) (Kfv.VII.37.127/2023/2., Kfv.VII.37.107/2024/2., Kfv.VII.37.907/2024/2.).

[16] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, a jogkérdés társadalmi jelentőségre figyelemmel pedig akkor, ha a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában.

[18] A Kúria az Fftv. 10. § (2) bekezdése értelmezése – a jogviszony fennállásának a szabályszegés megkezdésétől visszamenőleg számított harmincadik naptól megállapítása – tekintetében felmerült vitás jogkérdésben még nem foglalt állást közzétett határozatában, a felvetett jogkérdés azonban nem nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, erre felülvizsgálati kérelmében a felperes alaptalanul hivatkozott, ilyen típusú perek sorozatos előfordulásáról a Kúriának sincs hivatalos tudomása. A befogadhatóság körében az alperes csupán a foglalkoztatás-felügyeleti hatósági ellenőrzések, illetve a bejelentés nélküli foglalkoztatással érintett munkavállalók számára utalt, azonban ebből megalapozottan nem lehet levonni azt a következtetést, hogy nagy számban fordul elő a felvetett jogkérdés. Az alperes a jogkérdés társadalmi jelentőségével kapcsolatos befogadási okkal összefüggésben a befogadhatóság körében, illetve felülvizsgálati kérelmében semmit nem adott elő, ahhoz indokolást nem fűzött, nem mutatta be, hogy a felvetett jogkérdés a befogadhatóságot megalapozó, az egyedi ügyön túlmutató, a jogalanyok széles körét érintő, illetve érdeklődésére számot tartó elvi jelentőségű jogkérdés. Önmagában az a körülmény, hogy az alperes a jogerős ítéletben foglalt jogértelmezést vitatja, a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségét nem támasztja alá.

[19] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[20] Mivel a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[21] *A felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai alapján nem fogadható be, ha a befogadási kérelemben foglaltak nem támasztják alá a rendkívüli jogorvoslat lefolytatásának szükségességét.*

Záró rész

[22] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[23] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

Budapest, 2025. május 6.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Cséffán József s. k. előadó bíró, Dr. Varga Zs. András s. k. bíró, Dr. Remes Gábor s. k. bíró, Dr. Varga Eszter s. k. bíró